



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 10 lutego 2016 r.

Poz. 556

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.14.2016 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 5 lutego 2016 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515 ze zm.),

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XVI/119/15 Rady Gminy Żyraków z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Żyraków obszaru „Park przemysłowy – Straszecin”, w części dotyczącej cyfry „2” przed symbolem „ZL” w § 2 pkt 4 zmieniającej § 8 pkt 2) lit. d) tiret 1 uchwały Nr XXII/207/09.

Uzasadnienie

W dniu 30 grudnia 2015 r. Rada Gminy Żyraków podjęła uchwałę Nr XVI/119/15 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Żyraków obszaru „Park przemysłowy – Straszecin.

Wskazać należy, że uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest wyrazem tzw. władztwa planistycznego, które posiada gmina. Bezspornym jest, że gmina w zakresie władczego przeznaczenia i określenia warunków zagospodarowania terenów posiada samodzielność. Potwierdzają to przepisy art. 164 ust. 1 i ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przypisujący do zadań własnych gminy kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w szczególności poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Oczywistym również jest – co wielokrotnie podkreślano w judykaturze – że władztwo planistyczne gminy nie jest absolutne a granice tego władztwa wyznaczają ograniczenia określone w ustawach, w tym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w szczególności dotyczące zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wszelkie czynności gminy, także o charakterze publicznoprawnym, muszą odznaczać się legalnością, gdyż gmina jest obowiązana działać zgodnie z prawem.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 u.p.z.p., podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Wskazanie w powyższym przepisie podstaw nieważności uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego prowadzi do wniosku, że przepis ten stanowi lex specialis wobec art. 91 ust. 1 u.s.g., zgodnie z którym uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Oznacza to, że rozstrzygnięcia nadzorcze wojewody albo orzeczenia sądu administracyjnego stwierdzające nieważność uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są wydawane w przypadku zajścia co najmniej jednej z podstaw nieważności wymienionych w art. 28 ust. 1 u.p.z.p. Przepis z art. 28 ust. 1 u.p.z.p., ustanawia zatem dwie przesłanki zgodności z prawem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego: materialnoprawną – uwzględnienie zasad sporządzania planu; formalnoprawną – zachowanie procedury sporządzania planu oraz właściwości organów w tym zakresie (tak NSA w wyroku z dnia 11 września 2008 r. II OSK 215/08).

W § 2 pkt 4 uchwały zmieniającej § 8 pkt 2) lit. d) tiret 1 uchwały Nr XXII/207/09. nieprawidłowo dopuszczono realizację sieci elektroenergetycznych (w terenie IZL), gdyż zainwestowanie gruntu leśnego pod elementy związane z przebiegiem sieci (które mają wpływ na zagospodarowanie terenu), będzie wymagać uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Powyższe dopuszczenie w terenach leśnych narusza przepisy ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, co potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych. W myśl wyroku WSA w Olsztynie z 22 grudnia 2015 r. II SA/OI 998/15 brak stosownej zgodny leśnej „(...)” godzi w jednocześnie w materialnoprawne gwarancje ochrony tych gruntów, wynikające z art. 3 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 7 ust. 2 pkt 2 i 5 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, a polegające na ograniczeniu przeznaczania gruntów leśnych na cele nieleśne. Tego rodzaju naruszenie skutkuje wadliwością postanowień planu dokonujących zmiany dotychczasowego, leśnego przeznaczenia gruntów, i wprowadzających sprzeczny z tym przeznaczeniem sposób ich zagospodarowania i zabudowy – tym samym stanowi również naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.” Podobne stanowisko znalazło potwierdzenie w wyroku WSA w Poznaniu z 14 maja 2014 r. IV SA/Po 136/14, wyroku NSA z 06.10.2011 r., II OSK 1458/11 oraz wyroku WSA w Krakowie z 25.01.2008 r., II SA/Kr 353/07.

W piśmie z dnia 4 lutego 2016 r., znak: IiGK.6721.1.2015, Wójt Żyrakowa wyjaśnił, iż powyższy zapis był efektem technicznej pomyłki, tym samym przyznając racje organowi nadzoru.

Ponadto należy zauważyć, że w § 2 pkt 4 lit. b uchwały zmienianej zawarte są ustalenia w zakresie „zasilania w energię elektryczną”, odnoszące się do wszystkich terenów objętych planem. Natomiast stosownie do § 1 ust. 2 lit. b uchwały Nr VI/38/15 z dnia 31 marca 2015r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Żyraków obszaru „Park przemysłowy - Straszecin” uchwalonego uchwałą nr XXII/207/09 Rady Gminy w Żyrakowie z dnia 26 lutego 2009 r., Rady Gminy Żyraków podjęła decyzję, iż celem zmiany będzie: „wyznaczenie obszaru na którym rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii (...)” oraz „umożliwienie na obszarze zmiany planu lokalizacji sieci energetycznej o napięciu 110kV i większym”. W związku z powyższym zauważa się, iż przedmiotowa zmiana wykracza poza zakres ustalony w ww. uchwale, gdyż reguluje dodatkowo obsługę wszystkich terenów w zakresie rozbudowy i budowy systemu infrastruktury technicznej w zakresie energii elektrycznej. Powyższe zapisy są niejasne i mogą rodzić trudności interpretacyjne przy wykonywaniu planu.

Z kolei ustalenia wprowadzone w § 2 pkt 4 lit. a oraz c dotyczące „(...) czyszczenia elementów tej zabudowy” są niewłaściwe gdyż wykraczają poza zakres określony w art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W ustaleniach planu nie doprecyzowano również jaki charakter mają mieć planowane sieci – napowietrzny czy kablowy. W sytuacji napowietrznego przebiegu sieci, należało wprowadzić przebieg planowanych sieci wysokiego napięcia, gdyż ich lokalizacja oraz oddziaływanie na zdrowie i bezpieczeństwo ludzi, powinny spełniać wymagania art. 1 ust. 2 oraz art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W § 2 uchwały wprowadzono szereg zapisów odnoszących się do „punktów”, natomiast w obowiązującym planie z dnia 26 lutego 2009r., występują one jako „ustępy”.

Zwrócić zatem należy uwagę, że plan narusza zasady sporządzania planu, wobec powyższego ma zastosowanie przepis art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 25 maja 2009 r., sygn. akt: II OSK 1778/08, wyraźnie podkreślił, że zarówno naruszenie „zasad sporządzania” jak i „trybu sporządzania” miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwala na stwierdzenie nieważności takiej uchwały w całości lub części. Tryb postępowania odnosi się do sekwencji czynności jakie podejmuje organ w celu doprowadzenia do uchwalenia studium, czy też planu miejscowego poczynwszy od uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium lub planu a skończywszy na uchwaleniu studium lub planu. Pojęcie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego należy wiązać ze sporządzaniem aktu planistycznego a więc zawartością aktu planistycznego (część tekstowa, graficzna i załączniki), zawartych w nim ustaleń a także standardów dokumentacji planistycznej. Oznacza to, że istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu skutkować będzie stwierdzeniem nieważności uchwały w całości lub części.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak na wstępie.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, za pośrednictwem Wojewody, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

WOJEWODA PODKARPACKI

Ewa Leniart